

3

*Neustála ostražitosť a pripravenosť v zbroji umožňuje
vítazstvo nad nebezpečenstvom.*

I-ting alebo Kniha premien

Strike sa v ten večer o ôsmej vrátil do podkrovného bytu na Denmark Street nafúknutý ako vždy po šampanskom a s nejasným pocitom sklúčenosti. Zvyčajne by si cestou domov kúpil jedlo z rýchleho občerstvenia, ale keď minulý rok odchádzal z nemocnice po trojtýždňovom pobyte, dostal prísne pokyny ohľadom chudnutia, fyzioterapie a skončovania s fajčením. Prvýkrát, odkedy mu v Afganistane odtrhlo nohu, postupoval podľa pokynov lekárov.

Teraz bez veľkého nadšenia vložil zeleninu do nového parného hrnca, vytiahol z chladničky lososa a nasypal do odmerky porciu celozrnnej ryže. Celý čas sa snažil nemyslieť na Robin Ellacottovú, no darilo sa mu to len do tej miery, že si stále uvedomoval, aké ťažké je na ňu nemyslieť. Z nemocnice síce odchádzal s mnohými dobrými predsavzatiami, ale zároveň ho ťažil problém, ktorý sa nedal vyriešiť zmenou životného štýlu: problém, ktorý mal v skutočnosti oveľa dlhšie, než si bol ochotný pripustiť, ale ktorý si napokon priznal, až keď ležal v nemocnici a sledoval, ako Robin odchádza na prvé rande s Murphym.

Už niekoľko rokov si nahováral, že vzťah s jeho detektívnou partnerkou nestojí za to, aby preň riskoval svoje najdôležitejšie priateľstvo alebo ohrozil podnik, čo spolu vybuodovali. Ak sa so samotárskym životom v nevelkom podkrovnom byte nad kanceláriou spájali ťažkosti a nepríjemnosti, podľa Strikea boli cenou, čo sa oplatí zaplatiť za nezávislosť a pokoj po nekonečných búrkach a trápeniach v dlhom prerušovaom vzťahu so Charlotte. Po

šokujúcej informácii, že Robin ide na rande s Ryanom Murphym, si však Strike musel priznať, že príťažlivosť k Robin sa od chvíle, keď si v kancelárii prvýkrát vyzliekla kabát, proti jeho vôli pomaly zmenila na niečo iné, čo bol napokon nútený pomenovať. Láska prišla v neznámej podobe, čo bol nepochybne dôvod, prečo si nebezpečenstvo uvedomil natolko neskoro, že ho už neodvrátil.

Prvýkrát, odkedy sa zoznámil s Robin, nemal záujem nadväzovať iné sexuálne vzťahy, aby sa rozptýlil a potlačil akékoľvek neprijateľné city k svojej detektívnej partnerke. Keď naposledy hľadal útechu u inej ženy, bola síce krásna, ale skončil s ihličkovým podpätkom zapichnutým do nohy a pochmúrnym pocitom, že to aj tak nezabralo. Aj keby sa Robinin vzťah s Murphym skončil, v čo neochvejne dúfal, stále si nebol istý, či by načal rozhovor, ktorému sa v minulosti všemožne bránil, aby odhalil Robinine skutočné pocity. Námietky voči vzťahu s ňou sa nezmenili. Na druhej strane („Pristane ti to!“ povedal ten čurák Murphy, keď videl Robin s bábätkom v náručí) sa obával, že obchodné partnerstvo sa aj tak rozpadne, lebo Robin sa rozhodne, že manželstvo a deti ju lákajú viac ako detektívna kariéra. A tak Cormoran Strike stál v podkroví – štrihlejší, zdravší, s čistejšími pľúcami –, zlostne štučkal do brokolice drevenou vareškou a sústredil sa na to, že nesmie myslieť na Robin Ellacottovú.

Zvoniaci mobil bol vítaným rozptýlením. Naložil si lososa s ryžou a zeleninou a zdvihol.

„Máš sa, Bunsen?“ ozval sa známy hlas.

„Krivák!“ povedal Strike. „Čo sa deje?“

Muž v telefóne bol starý známy, no Strike by mal čo robiť, keby si chcel vybaviť jeho skutočné meno. Strikeova matka Leda vzala šestnásťročného osirelého nevyliciteľného kriminálnika Kriváka z ulice po tom, čo ho dohodali, a priviedla ho domov do ich squatu. Krivák sa potom stal v podstate Strikeovým nevlastným bratom a bol pravdepodobne jediným človekom, ktorý na nevyliciteľne prelietavej Lede nikdy nevidel žiadne chyby.

„Potrebujem pomoc,“ povedal Krivák.

„Hovor,“ vyzval ho Strike.

„Potrebujem nájsť istého týpka.“

„Prečo?“ opýtal sa Strike.

„Nie je to tak, ako si myslíš,“ zatiahol Krivák. „Nechcem mu nič urobiť.“

„Dobre,“ vyhlásil Strike a potiahol si z elektronickej cigarety, ktorá ho naďalej zásobovala nikotínom. „Kto je to?“

„Angelin foter.“

„Čí foter?“

„Angelin,“ zopakoval Krivák. „Mojej nevlastnej dcéry.“

„Aha,“ povedal prekvapene Strike. „Ty si sa oženil?“

„Nie,“ odsekol netrpezlivo Krivák, „ale žijem predsa s jej mamou.“

„O čo ide, o výživné?“

„Nie,“ odvetil Krivák. „Práve sme sa dozvedeli, že Angel má leukémiu.“

„Doriti,“ zamrmal zaskočene Strike. „Je mi to ľúto.“

„Chce sa stretnúť so svojim skutočným otcom a my netušíme, kde je. Je to špinavec,“ dodal Krivák, „len nie môj typ.“

Strike to pochopil, lebo Krivák mal rozsiahle kontakty v londýnskom podsvetí a dokázal by ľahko nájsť profesionálneho zločinca.

„Dobre, daj mi jeho meno a dátum narodenia,“ vyzval ho Strike a načíahal sa po pero a zápisník. Krivák mu nadiktoval údaje.

„Čo za to?“ opýtal sa.

„Budem to mať u teba,“ odvetil Strike.

„Vážne?“ zatiahol prekvapene Krivák. „Tak dobre. Díky, Bunsen.“

Krivák nemal nikdy trpezlivosť na zbytočné kecý, takže hneď zložil a Strike sa vrátil k lososovi s brokolicou. Bolo mu ľúto chorého dievčaťa, ktoré sa chcelo stretnúť s otcom, ale zároveň myslel aj na to, že bude užitočné mať v rukáve láskavosť od Kriváka. Drobné tipy a útržky informácií, ktoré Strike dostával od starého priateľa a ktoré mu občas pomohli, keď potreboval lákadlo pre policajné kontakty, prudko stúpili na cene, odkedy Strikeova agentúra dosiahla úspech.

Strike si odniesol tanier s jedlom k malému kuchynskému stolu, no skôr ako si sadol, mobil zazvonil druhýkrát. Hovor bol presmerovaný z pevnej linky v kancelárii. Skôr ako zdvihol, zaváhal, lebo mal pocit, že vie, kto volá.

„Strike.“

„Ahoj, Chumáčik,“ ozval sa mierne zastretý hlas. V pozadí bolo počuť hluk vrátane hlasov a hudby.

Charlotte mu volala už druhýkrát za týždeň. Keďže už nemala jeho číslo na mobil, mohla sa s ním spojiť len prostredníctvom pevnej linky.

„Mám veľa práce, Charlotte,“ povedal chladne.

„Vedela som, že to povieš... Som v hroznom klube. Nepáčil by sa ti...“

„Mám veľa práce,“ zopakoval a zložil. Očakával, že zavolá znova, a aj zavolala. Hovor skončil v odkazovej schránke. Vyzliekol si sako a vo vrecku niečo zašuchotalo. Vylovil útržok papiera, ktorý tam nemal čo robiť. Rozložil ho a uvidel číslo na mobil a meno „Bijou Watkinsová“. *Je celkom šikovná*, pomyslel si, keď mu ho strčila do vrecka a on si to nevšimol. Roztrhol papier na dve polovice, zahodil ich do koša a sadol si k jedlu.